2de. JAARGANG. CURACAO DEN 24n. JANUARI 1885. N° 56.

AMIGOE DI CURAÇAO.

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, *Curaçao.* — Otrabanda.
JUAN CAPRILES, *Aruba.* — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, *Bonaire.* — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10.— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, fl 0,50, cada regel mas fl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

31 Jan. *Harrison* van Liverpool.
31 „ *Maracaibo* „ Maracaibo.
5 Feb. *Valencia* „ New-York.
7 „ *Royal Mail* „ Southampton.

CALENDARIO.
Januari.

25. DOMINGO. Conversion di S. Pablo, ap.
26. LUNA. Sta. Paula, viuda.
27. MARTES. S. Juan Crisóstomo, doctor.
28. RAZON. S. Cirilo, obispo.
29. HUEBES. S. Francisco de Sales, doctor.
30. BIERNES. Sta. Martina, v. i m.
31. SABRA. S. Pedro Nolasco, c.

STAND DER MAAN.

V. M. 30 Jan. 11 ure 43 m. A. M.

Opkomst der Zon:
30 Jan. 6 ure 14 m.
Ondergang der Zon:
30 Jan. 5 ure. 46 m.

SCHEEPSTIJDINGEN.

vertrek van hier:

30 Jan. *Duitsch. St.* naar Hamburg.
3 Feb. *Carácas* „ New-York.
3 „ *Maracaibo* „ Maracaibo.
7 „ *Paketsch.* „ St. Thomas

AFRIKA.

I.

De Slavernij in Midden-Afrika.

Menige Columbus heeft in de laatste vier eeuwen een of andere strook van het werelddeel, dat Afrika heet, mogen ontdekken. Toch is tot op onzen tijd ongeveer een vijfde gedeelte — 100,000 □ mijlen — zoogoed als onbekend gebleven.

Welke edele of minder edele hartstochten er bij in het spel zijn, een feit is het, dat in onze dagen meer dan vroeger het oog op het „onbekende" Afrika geslagen wordt. Velen begeven zich daar heen, met het doel om er eene factorie te vestigen of een militair station op te richten; anderen gaan hun wetenschappelijken dorst lesschen in het weelderigst plantenrijk der wereld; maar ontelbaar velen banen voor al die genoemde reizigers in Afrika den weg— het zijn de Katholieke Missionarissen, die het kruis gaan planten in gewesten waar verzoening en vrede en beschaving nog nooit hare zegeningen zagen ontluiken. Deerniswaardig is de toestand van menschelijke ellende, waarin die talrijk bevolkte streken gebracht zijn, en met des te meer vreugde zien wij daarom, vooral aan de *Congo*-rivier, Europeesche invloeden heerschende worden, die de zedelijke rampen, waaronder de bevolking zoo vreeselijk lijdt, langzamerhand zullen doen ophouden. Om die diepte van zedeloosheid te kunnen peilen, behoeven wij alleen te luisteren naar de aangrijpende verhalen, die ons betreffende de aldaar heerschende *slavernij* door bevoegde schrijvers geleverd zijn.

Een der vele hinderpalen voor het missie-werk in die gewesten— zoo lezen wij in de Annalen der Afrikaansche Missiën — is de slavernij. Men ondervrage b. v. de missionarissen van Zanzibar naar de vreeselijke tooneelen, die daar soms vertoond worden! Betreffende Middel-Afrika hebben wij daaromtrent niet minder uitvoerige getuigenissen van protestantsche reizigers. Een der beroemdsten onder dezen, *Livingstone*, zegt er o. a. het volgende over. „Zoo dikwijls ik beproefde een denkbeeld te geven van den slavenhandel in Afrika, ben ik altijd ver beneden de waarheid gebleven, uit vrees van overdrijving beschuldigd te worden; maar om openhartig te spreken, het onderwerp zelf laat geen overdrijving toe: bij die rampen te overdrijven, is een zuivere onmogelijkheid. De schouwspelen, welke ik onder de oogen heb gehad, zijn zoo stootend, dat ik mij zonder ophouden beijver ze uit mijn geest te bannen. De meest pijnlijke herinneringen slijten met den tijd uit; maar sommige voorvallen uit dien menschenhandel doemen altijd weer opnieuw voor mijn geest op, en wekken mij soms midden in den nacht uit den slaap."

Jaarlijks worden er gemiddeld niet minder dan 400,000 personen verhandeld. Eenige nadere bijzonderheden omtrent dien slavenhandel vinden wij in den volgenden brief van den eerw. pater *Moinet*, superieur van het weeshuis van Opper-Congo.

„Wie zijn meer ons medelijden waardig," schrijft de eerw. pater, „dan die arme kinderen, in slavernij gesleurd, nu eens stervend van honger, dan weer met stokslagen overladen naar de nukken van een onbarmhartigen meester. Ik zeg daar niets overdrevens. Iederen dag zien onze paters te Oujiji geheele rijen dier kinderen met ketenen beladen, met wonden overdekt, of stervend van honger hun woningen voorbijgaan. Zij zijn als het ware tot een staat van verdierlijking gekomen en geven zich over aan alle ondeugden, welke het menschelijk geslacht onteeren. Hoe is 't mogelijk, bij zulk een schouwspel kalm te blijven! Onlangs hebben wij nog vijftien van die ongelukkigen vrijgekocht. Acht hunner gaven in onze armen den geest, want zij hadden zooveel geleden, dat hun levensorganen onherstelbaar waren aangetast en zelfs de meest zorgvolle verpleging geen redding meer kon aanbrengen. Door ze los te koopen, hebben wij het recht verkregen om hun lijden te verzachten, hen te onderrichten in de waarheid des geloofs, voor hun zielen door het H. Doopsel de deuren des Hemels te openen en hun lichamen met de gebeden der H. Kerk op gewijde aarde te begraven."

De oorzaken van dien verschrikkelijken slavenhandel zijn menigvuldig en zullen niet ophouden te bestaan dan nadat het H. Evangelie er algemeen verspreid zal wezen. De eerste oorzaak is gelegen in de gevechten, welke tusschen naburige volkstammen soms zonder de minste of om de meest kinderachtige aanleiding geleverd worden. In die gevechten is men er het meest op uit krijgsgevangenen te maken, en een krijgsgevangene staat gelijk met een slaaf, want hij, die in handen des vijands gevallen is, is een oorlogsbuit, welke de overwinnaars altijd met voordeel aan de Arabieren verkoopen. Zeker iemand heeft gezegd, dat Afrika uit al zijn poriën bloedt; men kan die gedachte aanvullen, door er bij te voegen, dat de Afrikanen zelven de voornaamste beulen van hun land zijn.

Een tweede oorzaak is gelegen in een onverzadelijke roofzucht den Afrikanen eigen. Aan de oevers der meren wemelt het soms van lieden, die er voortdurend op uit zijn, om de eerste gelegenheid, die zich voordoet om eens anders goed te kapen, waar te nemen. De voornaamste buit nu is, gelijk boven reeds gezegd is, *de slaaf*. Jaarlijks worden er dan ook honderden personen en vooral kinderen vermist, van wie zeer dikwijls nimmer meer iets vernomen wordt.

De derde oorzaak — het is nauwelijks te gelooven — is gelegen in den wil van de ouders dier kinderen zelven, die meermalen de laatste sprank der ouderlijke liefde uitdooven. Er zijn voorbeelden, dat moeders hare kinderen voor kleinigheden verkocht hebben, zonder dat een enkele traan in hare oogen opwelde. Slechts trachtten zij, min of meer uit een gevoel van schaamte, te doen gelooven, dat zij niet hare kinderen, maar hare slaven verkochten. Wanneer die arme stumpers hunne ouders door den dood verloren hebben, dan zijn zij overgegeven aan de luimen van een oom of een ouderen broeder, die hen op diezelfde wijze behandelen kunnen als hun ouders, indien dezen nog in leven waren. Zoo gebeuren er soms afschuwelijke feiten, welke met de grootste wreedheden, die den kleinen Chineezen worden aangedaan, op één lijn kunnen gesteld worden. Heeft een vader een gebrekkig of ziek kind en begint het hem te vervelen het langer op te passen en te verzorgen, dan gebeurt het soms, dat hij het, in plaats van als slaaf te verkoopen, den hals omdraait en zijn lijkje in de struiken werpt, waar de hyena's of andere wilde dieren het gedurende den nacht verscheuren.

De vierde en voornaamste bron der slavernij eindelijk is de jacht op menschen, georganiseerd door Arabische negers en hun omgeving. Tijdens de jachten worden soms de afschuwelijkste wreedheden bedreven.

De slavernij is uit den aard der zaak in Afrika zeer moeilijk uit te roeien. Duizenden slavenhandelaars worden er gevonden, even machtig door hun invloed als door hun geld, en die maar al te goed weten, dat de verspreiding van het Evangelie de doodslag voor hunnen handel is. Daarom stellen zij alles in het werk om den missionarissen hunne komst in een of ander gewest te bemoeielijken, of wel, wanneer hun dat onmogelijk is, hunnen arbeid,

zooveel zij kunnen, tegen te werken. Door hun geld koopen zij invloedrijke personen om en door hun macht en aanzien oefenen zij een grooten invloed uit op de besluiten, welke door de verschillende stamhoofden betreffende de missionarissen worden genomen.

PARTICULIERE CORRESPONDENTIE.

Aruba 8 Jan. 1885.

Verslag voor den toestand van Aruba gedurende 1884.

Het jaar 1884 opende zich voor Aruba met de beste vooruitzichten, die voor een goed gedeelte zijn verwezenlijkt geworden.

De oogst was zoo niet overvloedig dan toch voldoende voor de behoeften van het eiland; er konden zelfs én maïs én boonen in tamelijke hoeveelheid naar Curaçao worden uitgevoerd.

De veeteelt zoude tengevolge van eene genoegzame aanwezigheid van voeder en drinkwater zeer zijn toegenomen, indien niet, vooral op het eind des jaars zooveel diefstal van klein vee had plaats gehad, waardoor sommigen eene zeer aanmerkelijke schade hebben geleden en anderen zelfs totaal van hun vee zijn beroofd geworden.

De gezondheidstoestand was over het algemeen gunstig; van heerschende besmettelijke ziekten bleef Aruba gevrijwaard; ook waren er betrekkelijk zeer weinige sterfgevallen, vooral onder volwassenen.

De gelegenheid, die van wege het Bestuur aan de behoeftige klasse gegeven werd om kosteloos te huwen, had een goeden invloed op de zedelijkheid en daarom is het te wenschen dat men blijve voortgaan de huwelijken op die wijze te bevorderen.

Bij gelegenheid van Kerstmis en Nieuwjaar gebeurden weinige buitensporigheden; de gebruikelijke onzedelijke tambordans werd althans niet op meer bevolkte plaatsen gehoord, ook was er minder straatrumoer.

In den loop des jaars was de opbrengst van de producten van Aruba zeer gering; de dividivi vond om zijne slechte hoedanigheid (wijl hij meestal onrijp geplukt wordt) weinig aftrek; de aloë had zulke lage prijzen dat ze meer verlies dan winst deed behalen.

De *Aruba goudmijn Cie.* liet gedurende 1884 niets van zich hooren.

Op het einde des jaars zag men steeds vruchteloos naar een goeden regen uit, zoodat veel plantzaad door de droogte verloren ging en de uitzichten voor 1885 zeer bedroevend waren.

Thans is alle hoop op oogst nog niet verloren, omdat in de laatste dagen zich eenige stofregens voordoen; 't is echter niet waarschijnlijk dat de opbrengst van 1885 die van 1884 zal evenaren; tot dusverre zijn noch boonen, noch maïs, noch groenten, noch voeder voor het vee in eene noemenswaardige hoeveelheid te koop aangeboden geworden.

We willen echter het beste blijven hopen en van de goddelijke voorzienigheid voor Aruba gedurende 1885 ten minste het noodige verwachten.

———o———

Aruba 8 di Jan. 1885.

Cuenta di estadoe di Aruba duranti 1884.

Anja 1884 a coeminza pa Aruba coe di mihor speranza; un bon parti di dié a realiza.

Si bien cosecha no tabata abundate, toch é tabata basta pa necesidad di e isla; hasta nan por a saca un regular cantidad di maisji i boontji manda Curaçao.

Pa razon di un existencia suficiente di coeminda i awa di bebe, criamentoe di bestia lo a bira bon hopi, si den anja no tabatin asina tantoe hortamentoe di bestia chikitoe, lo ké a causa na algun hende hopi maloe i na algun otro hasta pérdida total di nan cria.

Estadoe di salur tabata en general faborabel; Aruba a keda wardar foi toer maloe contagioso; asina tabatin relativamente poco morto, principalmente den hende grandi.

Ocasion koe Gobiernoe a doena pa hende pobernan por casa sin ningun gastoe tabatin un bon influencia riba moralidad, i p'esai ta di desea koe nan sigi faborece casamentoe di e manera-aí.

Na tem di Pascoe i Anja-nobo a socede poco desorde. E baliamentoe di tamboer inmoral i coestumar no ta sona mas n'e lugarnan koe tien mas hopi hende, i tabatin menos boroto riba caja.

Den e anja-aí produccion di Aruba a doena masjá poco ganasji, *watapana* pa motiboe di su mal calidad, pasobra mas parti nan ta cohé berde, tabatin poco salida; *aloë* tabatin prijs asina abao k'el a causa mas pérdida koe ganasji.

Hende no a tende nada di Aruba Goudmijn Compagnie den 1884.

Na fin di anja nos tabata warda por nada un bon awaceroe, di manera koe hopi simia a bai perdir coe secura, i speranza di 1885 tabata tristoe.

Awor ainda nos no a perde toer speranza di un cosecha, pasobra den últimoe dianan awa a stof un poco; maar toch no ta parce koe produccion di 1885 lo iguala di 1884; té awé ainda nan no a ofrecé pa bende un cantidad di boontji, ni maisji, ni berdura, i coeminda di bestia, koe bal la pena di ta nombrá. Sin embargo nos ta keda jeen di speranza, koe dibina Providencie lo doena Aruba den 1885 alomenos kiko ta di mester.

———o———

Segun un correspondencia di district-di-Oost, 14 di Januari di 1884.

———o———

Cualké hende koe algun tempoe no a bisita *Santa Rosa*, si é doena un stap n'e lugar-aí, l'é ta sorprendé agradabel, ora fó di aleuw k'é ta bini, é mira na West di misa, na laria un torintji delegar koe ta para, manera l'é biu sabi despues, riba un dak di gével boenita coe adorno gótico di un figura di penja riba dak. E sorto di adorno-aí no ta un cos muchoe conocir ainda na Curaçao, ma p'esai mees é ta causa mas pleizier na bo wowo; i ora bo ta cerca di jega na cas di school bieuw, koe ta bandonar i a coeminza bira bouwvallig caba, bo ta mira unbé e pieza boenita di arquitectura nobo, koe bo conece caba pakiko é ta trahar. E prenda-aí di schoolnan di coenucoe na Curaçao ta jama henter bo atencion i admiracion. „Ta nos Pastor a traha e school-aí" lo bo tende un par di mucha braboe, sin bo puntra nan mees, i jeen di orgujo, pasobra nan a mira admiracion di e stranjeronan mees ligé koe nan tien gustoe di satisfacéle. Bo glimlach amistoso lo contenta e Ciceronenan-aí, koe bo no a puntra nada, i bo ta sigi examen di e cas henter, koe ta gebouw na un stiloe simple di *villa* moderno i segun bo opinion — pa nos papia también den estilo moderno di School — un koe meste ta un school bon ventilar. Ta gustá bo principalmente e parti di adilanti coe su dak *Suizo* (manera di Zwitserland); é tien dos verdiep pa usoe di su nobel habitantenan: es tá, e Rev. Zuster di Caridad-nan, jioe spiritual di San Francisco di Asisi!

Ki stranjeroe decente no ta bon ricibir cerca nos Pastor di coenucoe-nan? Anto bo ta drenta den e humilde pastorie; i bo ta haja koe pronto bo fatiga agradabel ta aliviar coe un sosiegoe i refrescoe ainda mas agradabel. Mientra bo ta pone humildad di Pastor na prueba contando é maliciosamente kiko e mucha chikitoe-nan a reda caba, lo bo haja sabi ainda hopi particularidad mas di e cas di school: k'é tabata masjar necesario; koe e sala di school tien 65 pia largoe i 28 pia hanchoe: i e grandura-aí lo ta splicar na bo mas klaar, ora bo tende koe, segun toer exigencia di higiène (arte di conserba salur); es ta, sin k'e school parce un bleki di saldintji, 280 mucha por sinta coe comodidad den school; i koe foi Dia-Luna pasar 220 mucha a coeminza ricibi sinjanza caba: 220 mucha ta un number grandi ora nos considera pobreza grandi di hopi tata coe mama, koe ni sikiera por gana panja pa bisti nan jioe. Toch ainda ta keda atras hopi mucha, koe pa motiboe di bida mei-bárbaro di nan *majornan*, ta pribar di e fortuna di bisjita school di Zusternan.

¿Com e school-aí a bini riba pia?— Coe grandí aprecio i gradicimentoe lo bo tende papia di generoso contribucion di nos Hoog Edel Gestr. Gouverneur di e Colonia-akí i di nos Ilustrísimo i Reverendisimo Monseigneur. Lo bo bira contentoe ora bo tende nombra tantoe donjo di coenucoe-conocir, koe a facilita coe asina bon boluntad nan garoeji i bestia etc. pa carga piedra i toer otro material, i koe a pone e architect na poder di traha e cas di school asina bon i boenita i asina barata coe nan judanza di diferente manera: anto sigur lo nan merece bo gabamentoe. Despues di mira tantoe cos boenita i di tende tantoe cos bon i nobel, sin duda lo bo primi coe toer bo coerazon manoe di Pastor di *Santa Rosa* ora bo ta papiéle adios: bo ta desea bindicion riba un parrokia, camina tien asina un school!

NIEUWSBERICHTEN.

CURAÇAO.

Gouvernements-besluiten.

Curaçao, den 22n. Januari 1885.

Ter Gouvernements-Secretarie zijn ter inzage van belangstellenden nedergelegd het „*Bericht aan Zeevarenden*", uitgegeven door de Afdeeling Hydrographie van het Ministerie van Marine te 's Gravenhage. Ni. 46 t/m. 52 van 1884.

Eene Commissie benoemd bestaande uit de Heeren J. H. SCHOTBORGH en Mr. SOL C. HENRIQUEZ, leden van den Kolonialen Raad, met den Administrateur van Financiën, ten einde het Register van den aanslag in de belasting voor de Weerbaarheid voor 1885 op te maken.

Tot leden eener nieuwe Schoolcommissie op *Curaçao* benoemd de Heeren H. J. A. VAN EWIJK, Mr. SOL C. HENRIQUEZ, B. TH. J. FREDERIKS, H. F. HAMELBERG, J. R. G. DE VEER, E. S. L. MADURO en V. R. VAN ROMONDT.

Aan den Heer H. F. HAMELBERG, predikant bij de Vereenigde Protestantsche gemeente alhier, vergunning verleend om eene dienstreis te doen naar de eilanden *Aruba* en *Bonaire*, en om zich op den 25n dezer maand, voor den tijd van *tien dagen*, naar *Maracaibo* te begeven.

Aan den Heer J. J. ECKER, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als Wijkmeester van de 3e wijk, Overzijde, onder dankbetuiging voor de als zoodanig aan het Gouvernement bewezen diensten.

De Heer J. F. HAAIJEN benoemd tot Wijkmeester van de 3e wijk, Overzijde.

Benoemd:

— tot Sergeanten-majoor bij de dienstdoende Stedelijke Schutterij alhier, de Sergeanten N. VAN MEETEREN en C. H. NEUMAN,— tot Sergeanten bij gezegd korps de Korporaals J. A. DE VEER, W. JOLLEY, A. LIEDER en Th. B. DE JONGH.

— Donderdag jl. heeft in de *Santa Anna*-Kerk op Otrobanda de plechtige Uitvaart plaats gehad voor de zielerust van Wijlen den Zeer Eerw. Pater *Basilius Formar*.

— Op dienzelfden dag heeft des namiddag ten 5½ ure Zijne Doorl. Hoogw. Mgr. H. J. A. van Ewijk per golet *Essex*, toebehoorende aan den heer *C. M. de Haseth*, de reis aanvaard naar het eiland Aruba, ten einde in de drie parochieën aldaar het H. Sacrament des Vormsels toe te dienen. De Eerw. Pater J. Onderwater vergezelt Z. D. H.

„*De heeren Professoren*" — zoo noemt men hier de geleerde Nederlanders, die sedert 9 Januari jl. in deze Kolonie vertoeven— hebben het voornemen, zegt de *Leidsche Ct.* tot half Maart op de eilanden Curaçao, Bonaire en Aruba te verwijlen, van waar het gezelschap tevens een uitstapje zal doen naar Venezuela. Hier scheiden zij. De hoogleeraar *K. Martin*, in gezelschap van den heer *Van de Poll*, zoöloog, keert terug naar Paramaribo, ten einde in het binnenland van Suriname zooveel mogelijk geologische en zoölogische waarnemingen te doen; omstreeks half Mei zullen deze beide heeren met de Nederlandsche Mail naar het vaderland terugkeeren.

De hoogleeraar *Suringar* met de beide studenten zullen nog een bezoek brengen aan de eilanden boven den wind: Saba, St. Eustachius en St. Martin, om over St. Thomas met de Engelsche Mail terug te keeren. Het wetenschappelijk doel van den heer Martin is het onderzoek van de geologie dier streken, waarvan nog zeer weinig bekend is. Wel bestaat er een geologische verzameling in het Geologische Museum te Leiden, destijds bijeengebracht door den geoloog *Stift*, maar zonder eenige omschrijving, terwijl de philosoof *Voltz* overleed, voordat hij het eens begonnen werk, namelijk het uitbrengen van een rapport over deze verzameling, kon ten einde brengen. Wat betreft den werkkring van den heer Suringar, ook deze begeeft zich op een nog niet ontgonnen veld: de flora van die eilanden is genoegzaam onbekend, een lacune, waarop reeds in het jaar 1846 door den botanist *Griessenbach* is gewezen.

Het heeft onzen natuuronderzoekers voorzeker niet aan krachtdadige medewerking ontbroken; het Koninklijk Instituut voor taal-, Land- en Volkenkunde van Ned.-Indië te 's Gravenhage Teyler's Stichting en de Hollandsche Maatschappij van Wetenschappen, beiden gevestigd te Haarlem, allen hebben op ondubbelzinnige wijze bewezen, hoezeer zij het voor oogen gestelde doel op prijs stellen.

———

Volgens eene Correspondentie uit het Oost-district, 14 Januari 1885.

———o———

Wie sedert eenigen tijd *Santa Rosa* niet meer bezocht heeft, wordt tegenwoordig op een uitstapje, naar die plaats niet weinig verrast, als hij reeds van verre, bewesten van de Kerk, een slank torentje ziet verrijzen, rustende, als hij later bemerkt, op een smaakvol geveldak met gothische dakkammen. Dit laatste is op Curaçao nog een ongewone versiering voor een dak, maar met te meer genoegen laat gij er uwen blik op rusten; en als gij het oude, in zijne verlatenheid reeds bouwvallig geworden schoolgebouw genaderd zijt, wendt gij u aanstonds naar het nieuwe prachtstukje van bouwtrant, waarvan U de bestemming thans niet meer onbekend kan wezen. Dat het en keurig afgewerkt gebouw wekt geheel uwe aandacht en bewondering. „Ta nos Pastoor a traha e school-ai" zullen u een paar guiterige zwartjes vol trots toeroepen, die de verwondering der vreemdelingen even spoedig hebben opgemerkt, als zij er aan te gemoet willen komen. Uw vriendelijke glimlach stelt die ongevraagde Cicerones dubbel tevreden, en ge vervolgt uwe opneming van het geheel, dat in eenvoudigen modernen villa-stijl is opgetrokken, en volgens uw oordeel een luchtige, of liever — om ook in den modernen-stijl te spreken — goed geventileerde school wezen moet. Vooral treft U dat vooruitspringend gebouwtje met zijn Zwitsersch dak; het heeft twee verdiepingen ten gerieve van zijne edele, d. i. meer dan adelijke bewoonsters: de Eerwaarde Zusters van Liefde, geestelijke dochters van den H. Franciscus, van Assisi!

Welke fatsoenlijke vreemdeling is niet welkom bij onze Buiten-Pastoors!— Gij treedt de nederige pastorie dan binnen, en vindt uwe aangename vermoeienis weldra door nog aangenamer rust en verkwikking verdreven. Terwijl ge de nederigheid van den Pastoor op de proef stelt door uw ondeugend verhaal van wat de kleine zwartjes verklikten, verneemt gij nog meer bijzonderheden over het nieuwe schoolgebouw: dat het „hoog noodig" was; dat het schoollokaal 65 bij 29 voet bestaat — welke afmetingen u misschien duidelijker worden, als er bijgevoegd wordt, dat er wel 280 scholieren volgens alle eischen der hygiëne: d. i. zonder dat de school op een haringpakhuis gelijkt, behoorlijk plaats kunnen vinden; en dat sedert Maandag jl. reeds onderwijs aan 220 kinderen wordt gegeven: een aanzienlijk getal, wanneer men in aanmerking neemt de groote armoede van vele ouders, die aan geen kleederen kunnen komen voor hunne kinderen. Toch blijven er nog velen achter, die wegens de half barbaarsche levenswijze hunner ouders en *majornas* van het geluk verstoken zijn, de school der Zusters te komem bezoeken.

Hoe die school tot stand gekomen is!— Met hooge waardeering en dankbaarheid hoort ge melding maken van de milde bij-

dragen, door Zijn HoogEdl. Gestr. den Gouverneur dezer Kolonie, en door Zijne Doorl. Hoogw. Monseigneur verstrekt. Het doet u goed, dat ge de namen van talrijke bekende eigenaars van Plantaadjes moogt vernemen die bereidvaardig hunne vervoermiddelen van materialen ten gebruike wilden afstaan, en door veelzijdig hulpbetoon den bouwmeester in staat gesteld hebben met geringe kosten aan het schoolgebouw die degelijkheid en sierlijkheid te geven, waar het uwen lof door verdiend heeft. Na zooveel schoons gezien en van zooveel goeds en edels gehoord te hebben, neemt men ongetwijfeld met hartelijken handdruk afscheid van den Pastoor van *Santa Rosa*, welke Parochie men in zijn hart gelukwenscht zulk een school te bezitten.

NEDERLAND.

H. M. de Koning en de Koningin hebben aan de commissie tot tijdelijke werkverschaffing te Amsterdam doen toekomen eene som van *f* 2000. Het totaal der giften is reeds tot ruim *f* 60.000 gestegen. Voor de werkzaamheden die al gedeeltelijk zijn aangevangen, hebben zich tot heden een kleine 1900 werklieden aangemeld.

- Met zekerheid wordt thans medegedeeld, dat de heer *Dr. H. J. Vinkhuyzen* met 1 Januari van dit jaar zijn ontslag heeft gevraagd en gekregen uit zijn betrekking van geneesheer des Konings. In zijn plaats zal optreden de heer *Dr. Coers*, arts.

— De Commissie van bestuur der Amsterdamsche kiesvereeniging *Burgerplicht* heeft stappen gedaan om, zoo mogelijk, te geraken tot een Liberale Unie, te vormen door de liberale kiesvereenigingen in den lande.

ROME, 18 Dec. 1884.— In den laatsten tijd werd er druk gesproken over de beweging van de Schismatieke Grieksche naar de Roomsch Katholieke Kerk.

Boven allen twijfel staat het vast, dat, op het oogenblik ernstige pogingen tot hereeniging worden aangewend door de officiëele vertegenwoordigers der beide Kerken. De Patriarch van Constantinopel Joachim IV zelf heeft zich, vóór zijne verkiezingen en tijdens zijn verblijf te Rome openbaar uitgelaten over de wenschelijkheid, dat de scheuring ophoude. Ook moet het bezoek van *Mgr. Rotelli* bij den Patriarch zeker niet verklaard worden als een louter blijk van beleefdheid. De moeilijkheden evenwel door Joachim IV geopperd, zijn volgens vertrouwbare berichten, van belangrijken en zwaarwichtigen aard. En het is dus alleszins noodig dat de geloovigen zich met vurige beden ten Hemel wenden, om van den Vader des Lichts den terugkeer onzer afgedwaalde broeders te verkrijgen onder den herderstaf van den waren en eenigen Herder.

PARIJS, 12 Januari.—In de maand Februari zullen er wederom versterkingen naar Tongking gezonden worden. De effectieve macht zal daarginds dan op 31,000 man gebracht worden.

—13 Jan.— De heer *Ferry* wil zijne goedkeuring niet hechten aan het voorstel van Generaal *Lewal* om aan China den oorlog te verklaren.

—BERLIJN, 24 Dec.— In politieke kringen is men van oordeel, dat de hertog van Cumberland, in spijt van alle bedenkingen der officieuzen toch hertog van Brunswijk zal worden. Naar men zegt, wil de Keizer niet gedoogen, dat de „ politiek " van v. Bismarck over het recht en den wensch der Duitsche vorsten zal zegevieren.

— De gevonnisten in het jongste hoogverraads-proces van Leipzig zijn den 23 Dec. van dáár vervoerd naar Halle waar *Bachmann* en *Holzhauer* onmiddelijk hun 10 jaar tuchthuisstraf aanvingen.

Reinsdorf, *Rupsch* en *Küchler* moeten te Halle verblijven tot de voltrekking hunner doodstraf. Reinsdorf toont voortdurend eene ijskoude onverschilligheid, maar de twee andere ter dood veroordeelden zijn als gebroken van smart en doodsangst.— Wat Bachmann en Holzhauer betreft, dezen zijn niet veroordeeld wegens „ hoogverraad ", zooals de drie laatst genoemden, maar Bachmann wegens *brandstichting en poging tot moord* door het veroorzaken van eene dynamietontploffing uit haat tegen de bezittende klas (in het Caffé Willemsen te Barmen-Elberfeld op 4 Sept. 1883, waar juist dertig geneesheeren vergaderd waren) en Holzhauer wegens *hulpverleening tot hoogverraad*, omdat hij reisgeld en dynamiet aan Rupsch en Küchler heeft verschaft, toen deze in den *Niederwald* den aanslag op Keizer Wilhelms leven zou gaan volvoeren.

De drie vrijgesprokenen, *Söhngen*, *Rheinbach* en *Töllner*; hadden wel is waar geld aan Holzhauer verstrekt, maar de rechtbank achtte niet bewezen, dat zij met het eigenlijk doel van die collecte bekend zijn geweest. Toen het vonnis was voorgelezen en de zitting gesloten, namen de drie vrijgesprokenen hartelijk afscheid van de vijf veroordeelde anarchisten en begaven zich onmiddelijk naar hunne woonplaats Barmen.

— De hoop dat de *Congo*-Conferentie haar workzaamheden vóór Kerstmis zou kunnen ten einde brengen, heeft zich niet verwezentlijkt. Zij is thans uiteengegaan en zou na Nieuwjaar weêr bijeenkomen. Men berekent echter, dat zij dan toch binnen veertien dagen alles zal kunnen afdoen. In elk geval zal het een der langdurigste Congressen van den tegenwoordigen tijd geweest zijn. Sommigen vreezen, dat bij slot van rekening al het werk der Conferentie nog wel vruchteloos zou kunnen zijn. De neutraal-verklaring van het internationaal vrijhandelsgebied is afgestuit op den tegenstand van Frankrijk.

LONDEN, 28 Dec.— De beroemde natuuronderzooker *Samuel Baker* heeft als zijn overtuiging uitgesproken, dat generaal *Wolseley*, den Nijl volgende om Khartoem te bevrijden, een grove fout heeft begaan, die alles kan doen verliezen en welke zelfs de geringste krijgskundige zorgvuldig zou vermeden hebben. De uitspraak van een zoo bevoegd man over een zoodanig onderwerp heeft niet weinig sensatie gemaakt en met te meer spanning worden de gevolgen der expeditie afgewacht.

— Intusschen telegrapheert, 10 Januari, Lord Wolseley aan den Prins van Wales, dat hij den 24sten dezer te Khartoem denkt aan te komen.

— 12 Januari. De Engelsche Bank heeft het publiek kennis gegeven, dat er valsche banknoten van 50 en van 500 pond st. in omloop zijn. Men houdt het er voor, dat die vervalschte papieren in Amerika vervaardigd worden.

NEW-YORK.— Volgens een telegram dd. 9 Januari zou te New-York de typhus-koorts zijn uitgebroken. Latere berichten tot 13 Jan. maken van die ziekte geen melding meer.

— De Amerikaansche pers dringt er sterk op aan, dat men de dynamitards, welke in de jongste dagen wederom aanslagen gepleegd hebben, die met meer of minder schade en onheil, maar toch tot algemeenen schrik en verontrusting der burgers volvoerd zijn, geducht onder handen zal nemen.

LIMA, 12 December.— Het beroemde Gouvernementspaleis, waar de beruchte *Pizarro* zooveel moordenarijen gepleegd heeft, is ternauwernood in het begin dezer maand aan de vernieling der vlammen ontkomen. Een groot gedeelte van het gebouw is een puinhoop geworden; vele belangrijke stukken en kostbare archieven zijn door den brand vernield.— Terwijl de brandweer — een corps vrijwilligers, uit kooplieden, bankiers en rechtsgeleerden bestaande- te zamen met de gerechtsdienaars alle krachten inspanden om den brand van het paleis meester te worden, ontstond er een andere brand, en wel in de gelederen der brandblusschers zelven, die veel grootere afmetingen had kunnen nemen dan die van het paleis en zeker tot vreeselijker gevolgen geleid had. Een officier der policie was in hevige twist geraakt met een der mannen van de brandweer: beiden zagen zich weldra omringd, gesteund en aangehitst door hunne krijgsmakkers, zoodat er een bloedig gevecht van ijzeren haken en mokers tegen bajonetten en buksen ware ontstaan, zoo niet nog bijtijds de Minister van Oorlog op het tooneel ware verschenen, die spoedig dezen brand des krijgs wist te blusschen en hierdoor ook het brandende paleis voor een geheele vernietiging behoedde.

WEENEN.— Over den hevigen storm, die den 1 December a. p., te Weenen gewoed heeft, leest men de volgende merkwaardige bijzonderheden: Woensdag heeft het hier hard gestormd; tot zelfs omnibussen en tramwagens woeien omver. Op sommige hoeken van straten was de storm zoo hevig, dat niemand 't waagde over te steken. Vele personen werden tegen lantaarnpalen geslingerd en bekwamen letsel. Wegens het vroege uur — van 6 tot 9 's morgens — waren nog betrekkelijk weinig menschen op straat, zoodat het getal ongevallen die bekend geworden zijn, zich tot twee dooden en tien zwaar gekwetsten bepalen. Sommige straten (o. a. de *Singer*- en *Augustinerstraten*) werden door de politie afgezet, daar 't dakpannen en steenen regende. Planken, stukken dak, lantaarns werden over honderden meters voortgezweept, sloegen tegen groote winkelruiten en verbrijzelden de deuren van particuliere woningen.

Door de kracht van den wind werden groote spiegelruiten van magazijnen vernield, en de uitgestalde goederen vlogen her- en derwaarts. Hooge tuinmuren vielen omver, en 49 huizen zijn geheel zonder dak. Een ooggetuige zag een rijtuig met 2 paarden, den koetsier op den bok, tweemaal rondslingeren en toen omvallen. In dit geval bekwam niemand letsel: in twee gelijksoortige gevallen werd het paard gedood en de koetsier deerlijk gekwetst.

Vier wagens van een in beweging zijnden spoortrein werden van de rails op elkander geworpen. De conducteur en eenige passagiers werden gedood, veel andere reizigers gewond. Door den stoot werd een kind uit de armen harer moeder door het geopende venster op een dijk geworpen, waar 't zonder letsel werd gevonden. Honderden boomen in het Prater van de *Augarten* liggen omver. Een gedeelte van het dak van de *Rotonde*, het overblijfsel van het tentoonstellingsgebouw van 1878, werd weggesleept. Ook tusschen *Weenen* en *Aspany* werden treinen van de sporen geworpen, zonder dat echter persoonlijke ongelukken plaats hadden.

Alle belangrijke meteorologische afwijkingen der laatste jaren blijken door dezen storm te zijn overtroffen. De wind had een snelheid van 130 kilometer per uur en een druk van 150 kilogram per vierkante meter.

Op de *Kerstmismark*, pas ingericht op het plein *Am-Hof*, werden honderden tenten en kraampjes totaal stukgeslagen; de goederen waren nog niet uitgepakt. De ijzeren rolluiken voor den winkel van Thonet, op de Stephannplatz, werden uit de voegen gerukt en naar de straat gekromd. Van al de schuttingen om de in aanbouw zijnde groote werken is niets blijven staan. Ook op de kerkhoven is de schade groot.

V. BISMARCK EN WINDTHORST.

Op het klaar en kloek betoog van *dr. Windthorst*,— dat wij verleden week onzen lezers hebben medegedeeld, en waarin zonneklaar werd aangetoond, hoezeer de verfoeilijke Mei-wet van 1874 op zich zelf onrechtvaardig is, en tot schande en onheil van Duitschland blijft strekken— verklaarde al aanstonds de *Rijkspartij*, bij monde van den vrij-conservatief graaf Behr, dat zij tegen het voorstel stemmen zou en wel omdat zij in de spoedige wederindiening eene beleediging voor den Bondsraad zag. Daarentegen verklaarden de *Sociaal-democraten*, bij monde van den nieuwen afgevaardigde Blos, dat zij er hunne stem aan geven zouden, al geschiedde dit dan ook niet uit sympathie voor het Centrum, dat gewoonlijk in het begin der zitting zich een weinig democratisch aanstelt om vervolgens met de regeering door dik en dun te gaan.

Op dat oogenblik kwam juist *Von Bismarck* binnen, die, zonder van het praatje van den sociaal-democraat veel notitie te nemen, zich al gauw had laten influisteren wat de „ kleine excellentie " zoo al gezegd had, ten einde dezen eens flink op zijn nommer te zetten. Windthorst had van minachtende bejegening van den Rijksdag gesproken, maar de wederindiening van zijn voorstel was juist een bewijs van minachting voor den Bondsraad. Verder was er immers geen haast bij de afschaffing der verbanningswet, die nog altijd van dienst kon zijn ter beteugeling van de woelingen der katholieke priesters in Polen, alsmede bij de onderhandelingen met de Roomsche Curie!

Op een en ander diende Windthorst den rijkskanselier op doorslaande wijze van antwoord. Hij toonde aan, hoe deze de buitensporige strengheid der wet geheel en al ter zijde gelaten had om slechts te doen uitkomen dat zij nog diensten zou kunnen bewijzen ter beteugeling der Polen. Maar deze wet heeft niets te maken met politieke woelingen, zij verbiedt het lezen der Mis en de toediening der Sacramenten en zoo iets moest de Polen, in plaats van te bevredigen, veeleer tot verzet drijven. Want de geschiedenis leert, dat geen volk ter wereld zich zijn godsdienst laat ontnemen en dit was ook in strijd met het woord des Keizers, die gezegd had: „ *Ik wil dat voor mijn volk de godsdienst bewaard blijve.*"

Hij kwam er verder tegen op, dat Von Bismarck de verbanningswet behouden wilde als een middel om de Curie concessiën af te dwingen en toonde aan dat deze altijd tot het doen van concessiën bereid gevonden was, doch dat hare vredelievende pogingen telkens op den onwil der regeering waren afgestuit.

Ook Bismarck voerde nogmaals het woord, maar wat hij ook ter verdediging der hatelijke wet mocht inbrengen, werd deze toch opnieuw door de groote meerderheid veroordeeld en het voorstel Windthorst met 217 tegen 93 stemmen aangenomen. Voor den rijkskanselier, die tot tweemaal toe al zijn welsprekendheid had uitgeput om de wet te behouden, is deze uitslag zeker een leelijk fiasco; voor Windthorst en zijne medestanders daarentegen eene overwinning te meer, die, ook al zou de Bondsraad zich opnieuw onwillig toonen, hare waarde niet missen kan.

Roma 20 December 1884.

Mi muy estimado Amigoe Cobi.

Awor mi ta sigi conta e historta di promer tempoe di Cristianismo. Ta bon Cobi, koe mi haci asina; pasobra, sin sabi e particularidadnan di historia, ta hopi cos interesante sà perde nan importancia.

E paganoenan, koe tabata envidia tantoe birtud di cristiannan, tabata tira culpa di toer di Roma desgracia riba nan i asina nan tabata busca toer sorto di pretext pa nan los nan odio riba nan. Semper birtud ta verfoeid di esnan, koe no tien balor pa practikéle.

Emperador *Nero*, un monster di crueldad, matador di su mama mees, p'é sali fó di e dicipelnan di Cristoe, koe tabata fastidioso p'é, a forma plan di mas scandaloso i di mas cruel koe un hende por corda. Un anochi el a manda pega candela na cuater hoeki di Roma.

Foi asotea (dak plat) di su paleis, koe té ainda hende por mira riba cero Palatino, é tabata sinta mira coe un alegria salbage e bista asina terribel.

E mees separar fó di e incendio coe hoffi grandi di toer banda, é tabata mira koe gustoe com e kimamentoe tabata plama mas i mas; i joramentoe i kehamentoe di e desgraciadonan koe tabata moeri den flam, tabata sona agradabel na su orea.

Dia sigientenan tabata bisar, koe ta Cristiannan a pega e candela. I é mees koe a haci e maldad-ai solamente pa haci maloe, a doena orde di cohe toer cristian i el a entrega nan na hustici i na furor di pueblo. Nan tabata studia tormentoe di mas horribel pa haci nan moeri: algun di nan tabata tirar pa tiger i leonnan; algun otro tabata hincar den azeta hereber, algun otro mas nan tabata ranca nan carni pida-pida coe haak di heroe, ainda algun otro tabata huntar coe breuw dirtir i despues cender manera flambeuw pa luza hoffinan di Nero.

Na promé noticia di e persigimentoe-aí Peder tabatien intencion di bandona e stad malagradecidoe i bai predica palabra di Dios otro camina. E tabatien su garoti di biaha t.a su man caba i riba camina pa un di e portanan, ora Cristoe a parce dilanti dié, bin contréle i drenta stad. „¿ Senjor, oenda bo ta bai ?". Peder a puntra su dibinoe Meester, asina el a miréle. „Mi ta bai larga nan crucificá mi pa di dos bez," Hesus a responde. N'e palabranan-aí El a verdwijn, i pa prueba di su parcementoe, el a larga figura di su pianan gedruk riba un di e piedranan di camina.

Peder a comprende, koe Cristoe awor tabata bai sufri den su miembernan, es ta, den su Iglesia poersigir. é tabata sinti koe ora a jega p'é dreza e debilidad k'el a moestra na tempoe di pasion di Senjor, i koe podisé l'é por tien fortuna di laba coe su sanger e falta-aí koe té ainda e tabata jora asina amarga. El a bolbe, i poco dia despues e tabata serar den un profos.

E piedra coe forma di Hesus su pia den dié ta wardar ainda, i pa conserba mihó recuerdoe di e suceso-aí nan a bouw un misa n'e mees lugar camina Senjor a parce.

Larga nos drenta awor cerca Peder den su calabozo: ta un boeracoe scur, vochte, smal, sin mas habrimentoe koe un miserabel trapi. Un pilar den hoeki ta moestra e lugar oenda prins di Appostelnan tabata cadenar. Su heroenan ta wardar, den un misa no muchoe aleuw fó di aí, koe despues nan a jama *San Peder na heroe*. Ta dos ringitji diki di heroe koe ta forma dos cadena i un band pegar n'é toer di heroe.

Asina e promé Papa tabata poner den un prison mei-mei di hopi criminal, koe mees cos koe e mal ladron tabata bofon di dié i zundréle. Sinembargo é tabata sinja nan Cristoe crucificar, i coe sona di su stem duci i santoe, ladron i criminalnan, wardador i soldaatnan a sinti nan coerazon moef i bati, di manera koe nan toer a comberti. Hopi di nan a pidi p'é batiza nan, i como no tabatien awa den e profos, e Apostel a renoba pa nan e milager di Mozes. Fó di suela a sali un fuente, koe ta corre caba ta diez ocho siglo, koe foi dié toer peregrino ta saca awa sin nunca é bira bacir. Casi toer e creyente nobonan a paga nan conbercion coe nan sanger, i nan a toema parti huntoe coe nan tata na keremeutoe den honor di martirio.

Promer koe nos a mira e poz ó boeracoe chikitoe, Govert, koe no tabata convertir ainda, dudando na es milagro, tabata papia manera S. Tomas Apostel un dia: „Si mi no ta mira es milagro coe mi wowo, a mi lo no kere." I el a mire klaar. Ora toch nos a jega aí, mi a toema un baki chikitoe toer bacir i a jené hopi bez den e poz chikitoe sacando toer awa afor, sin koe mi a mira seca es fuente ni un kruimeltje. Awor toemando un otro prueba mi ta bacia den es boeracoe tantoe awa coe golpi, koe un boeracoe dos bez mas grandi meste bacia afor, i toch ni un milimeter awa ta subi den es boeracoe, koe ningun camina tien ni un scheer ni habrimentoe cualkier. Awor mi sabi koe tien, koe ta tene es cos pa un punta di magía o ganjamentoe. Ma tal keremeutoe ta bon pa hende incredulo, koe no ta kere den cos sobrenatural i koe mi ta combida di bini mira aki: di mira i sinti coe nan manoe es koe ta socede akí. Anto hopi di nan, koe no tien un coerazon duro lo grita manera Govert papiando palabra di Tomas: *Mi Senjor i mi Dios*, Mira Cobi un kenaji un ganjamentoe ta bon un ó dos dia. Ma haci un kensji magica mas koe 18 cientoe anja largoe, sin koe ningun hende di mas sábir den ciencia phisica ó magica por discubri esai, no ta possibel.

Peder a keda só den profos; no tabatien mester muchoe tempoe pa senteuciéle: é tabata cabez di cristiannan, esaí tabata basta. Como é tabata un hudíoe nan a hibéle na pia di eeroe di *Vaticano* den camina di careda di Nero. Un fabor só el a pidi su burdugoenan, es ta, pa nan crucifikéle cabez abao. E no tabata haja k'é tabata dignoe di moeri di mees manera koe su Salbador. Nan a cumplí su pidimentoe, el a busca su forza i su coeraci den Dios i el a moeri coe un sumision heroica i un alegría santoe.

¡ Feliz kende sá aprecia gracia di sufrimentoe segun imagen di Cristoe! ¡ Nan ta haja koe e cruznan, koe Dios a manda pa nan, ta muchoe ligé ainda!

Un simpel piedra scirbir ariba:

Akí Peder tabata crucificar, ta moestra biageroe e lugar, camina e crus tabata para, koe e Santoe-aí a moeri riba dié.

Sigur Cobi! era un hende sigi asina stap di e Apostel un pa un, era hende a mira su promer altar, soentji su cadena, bisita su profos i lugar di su castigoe, antoe ta parce net manera é ta bini mas cerca nos of koe su bida jeen di gloria a caba ta poco tempoe noema. Ta importa nos poco també, koe e cosnan-aí a sosodé poco dia pasar of diez-ocho siglo: nan ta keda di toer manera mees interesante. Si nos ta jioe di siglo diez-nuebe of di diez of di tres, Peder ta nos toer su tata, koe nos debe un gratitud grandi, pasobra el a sinja nos té ainda: sí, foi graf di Peder té awé e siglonan ta papia coe nos palabra, koe ta hiba nos na bida eternoe!

(*E ta sigi.*)

CONSULADO DE ESPAÑA
EN
CURACAO.

Nunca se ha apelado en vano á los sentimientos humanitarios de los dignos habitantes de esta isla. Cuando las catástrofes han hundido en la miseria y el sufrimiento á alguna porcion de la familia humana, los ayes de las víctimas han encontrado siempre en los corazones de esta poblacion un eco simpatizador, y manos generosas han extendido siempre el óbolo de socorro y de alivio!

El infrascrito, Cónsul de S. M. C. se halla hoy en el caso de hacer un llamamiento á esos sentimientos filantrópicos en favor de las desgraciadas víctimas de los terremotos, en las provincias meridionales de España, que han dejado atras hondas huellas de su paso asolador, y millares de seres humanos azotados por sus golpes, gimen hoy en el dolor, la miseria y la penuria y reclaman con justicia la conmiseracion y la ayuda de las almas compasivas.

Animado por las buenas disposiciones que siempre ha encontrado en casos análogos, el infrascrito cumple con el sagrado deber que se ha impuesto, y lo hace ademas con la viva persuacion que su apelacion á los sentimientos de benevolencia de esta ilustrada poblacion, no dejará de recojer una rica cosecha de generosas dádivas, digna ofrenda en la desgracia de corazones nobles y magnánimos.

La comision que ha nombrado por esta noble empresa compuesta de los Señores HERMAN COHEN HENRIQUEZ, W. E. BOYÉ, Doctor D. R. CAPRILES, WILLIAM CHAPMAN JUNIOR y J. H. M. ELLIS, pasará á recojer las donaciones de los generosos contribuyentes á tan laudable causa y recomendándose á su favorable acojida.

Que una vez mas atestigue la benévola poblacion de Curaçao su humanidad y su filantropía, y á nombre de los beneficiados, se anticipa á expresar su reconocimiento por tan caritativa demostracion de comiseracion.

El Cónsul de España,
WM. HENRIQUEZ.

Curaçao á 21 de Enero 1885.

Overleden te Bonaire op den 15n dezer in den ouderdom van ruim 74 jaren onze geliefde vader en behuwdvader **Pieter Bernardus Poppe.**

Curaçao 21 Januari 1885.

W. B. ROMER
geboren POPPE.
V. R. G. ROMER.

KENNISGEVING.

De Ondergeteekende, aan wien, na overlegging der vereischte stukken, bij Gouvernements-Beschikking van den 13n. Januari 1885 vergunning verleend is tot het openen van EENE BIJZONDERE SCHOOL alhier, bericht, dat op heden door hem voor JONGENS een Katholieke school van Gewoon Onderwijs geopend is op *Pietermaai* in het gebouw der *Union di San-Hosé.*

Het Onderwijs, dat in deze Inrichting zal gegeven worden, omvat al de Leervakken, die voor Scholen van Afdeeling III en van Afdeeling II vermeld zijn in art. 12 en in art. 15 der *Verordening van 5 Juli* 1884 *regelende het Onderwijs in de Kolonie Curaçao.*— Engelsche en Spaansche taal zijn hiervan uitgezonderd.

Ouders en Voogden, die voor hunne kinderen of pupillen plaatsing op deze Inrichting verlangen, gelieven zich te wenden tot den Ondergeteekende (Plein van Pietermaai N°. 129).

De gestelde schooluren zijn: des morgens van half negen tot half twaalf, en des namiddags van één uur tot drie uren.

Curaçao, 16 Januari 1885.

H. J. REIJNEN.

AVISO.

Es koe ta firma aki-bao, koe despues di a presenta e documentoenan koe ta di mester, pa Disposicion di Gobiernoe di 13 di Januari 1885, a haja licenci pa habri un *School Particular* akí, ta doena di conoce: koe awé é ta habri un *School Católico pa mucha homber*, sinjanza di coestumber, *na Pietermaai* na cas di *Union di San Hosé.*

E sinjanza koe lo ta doenar den é establecimentoe-aki lo tien den dié toer e ramanan di sinjanza koe den *Verordening di 5 di Juli* 1884 *regelende het Onderwijs in de Kolonie Curaçao*, ta mandar pa Schoolnan di Afdeeling III i II, den art. 12 i den art. 15.— Lenga Ingles i spanjó ta keda afó.

Tata i mama i tutornan koe ta desea di haja un lugar pa nan jioenan den e establecimentoe-aki, lo dirigi nan pidimentoe na es koe ta firma aki-bao. (Plaza di Pietermaai N°. 129.)

Ora di school lo ta: di ocho or i mei di mainta té diez-un or i mei, i tramerdia di un or té tres or.

Curaçao 16 di Januari 1885.

H. J. REIJNEN.

TE HUUR.

Een net boven- en benedenhuis.
Te bevragen bij

S. SCHEIDELAAR.

Curaçao, 8 Januari 1885.

Wegens vertrek zal de ondergeteekende van heden af tegen veel verminderde prijzen verkoopen:

Eene partij Verw- en IJzerwaren, Holl: broodsuiker, Likeuren, Lampenglazen — en pitten, enz:

Ook eene sorteering Manufacturen.

Vijf groote Winkelkasten.— Meubels, Spiegels, Schilderijen, enz., enz.

STEVEN SCHEIDELAAR.

T. VAN GARDINGE COMP.

SNUIF EN CIGAREN FABRIKANTEN.
(EINDHOVEN)
NEDERLAND.

STIMADOR DI CABAI!

Kende koe kier coempra un bon *Cabai, Camnador famoso, color bonitoe blancoe, mansoe* i *moza* pa 350 florin, toema informacion na Bureau di "Amigoe."

De firma
DERICKS & GELDENS TE DRUTEN
[GELDERLAND]

beveelt zich bij belanghebbenden alhier welwillend aan, tot de levering van

ROODE EN BLAUWE
Fransche Pannen,
MODEL BOULET.

1e soort blauwe	45.00	per mil
2e soort blauwen en 1e rooden	40.00	„ „
2e „	35.00	„ „
3e „	30.00	„ „

(Deze pannen dekken 20 per vierkante Meter.)

Alsmede: van blauwe en roode plavuizen voor dezelfde prijzen
— van profielsteenen [voor lijsten], in alle vormen volgens teekening á 25.00 en hooger per kubieke meter,
— van leipannen voor 20 á 30.00 per mil.
— van holle steenen voor 10 á 15.00 per mil.
— van mozaiek-tegels en terra-cotta werk volgens teekening.

Bestellingen worden binnen een maand uitgevoerd.

☞ Solide agenten gelieven te corresponderen met de firma zelve.

DI BENDE

CERCA J. B. VAN DER LINDE SCHOTBORGH
KAAS N° 242 OTRABANDA
HOOI frescoe di mihoor kwalidad na *f* 4.—pa baal di 50 k. g.
15 Juli 1884.

Victoria-water

Natuurlijk Koolzuurhoudend
Mineraalwater

uit de "Victoria Bron" te Oberlahnstein bij Ems is niet alleen voor gezonden een zeer welsmakende en verfrisschende drank, maar tevens een uitstekend geneesmiddel in vele gevallen van ziekten, in 't bijzonder bij die der maag en ademhalingsorganen, alsmede bij zenuwachtige toestanden.

De verkoop van 1,200,000 fleschen en kruiken in het eerste jaar der Exploitatie dezer bron is wel het beste bewijs van de voortreffelijkheid van dit mineraalwater.

Verkrijgbaar bij
JAN MONSANTO — OTRABANDA
en
WILLEM JOLLEY — WILLEMSTAD.

TE KOOP

BIJ

ELLIS & DANIA

OTRABANDA — WATERKANT.

Alle soorten van ijzer-koper-blik-en verfwaren; aarde-glas-en touwwerk; Hollandsch, Duitsch en Noorweegsch bier; Stolksche, Friesche en Edammer-kaas; Sigaren, Lijnolie etc.

EN
HET BEROEMDE
St. APOLINARIS WATER.

[illegible]
NA
DRUKKERIJ DI VICARIATO.
BOEKINAN SIGIENTE:

Boeki di Oracion ...	fl 0,63
„ „ „ coe Congregaci i Cantica ...	1,50
Boeki di Tomas A. Kempis (binder)	1,—
„ „ „ „ „ (coser).	0,60
„ .. Cantica ...	0,15
„ .. Catesaci ...	0,10
„ .. Rosario ...	0,10
„ .. Historia di Bijbel ...	0,15
Boeki di leza (tata i mama) ...	0,15
Camina di Cruz coe Meditacion ...	0,75
Ciento cuenta (binder) ...	0,60
„ „ (coser) ...	0,30
Les i Evangelionan di toer Dia Domingoe ...	2,—
Mees boeki, band ordinario ...	1,50
Nobena na honor di San Dominico ...	0,05
Nederl— Papiamentsch—Spaansch-Woordenboek (binder) ...	1,50
E mees (coser) ...	1,—
Rekenboek ...	0,15

DE KATHOLIEKE ILLUSTRATIE

MET HONDERDEN KEURIGE PLATEN

verschijnt in wekelijksche en maandelijksche uitgave.

12 maandelijksche afleveringen vormen een boekdeel van 416 bladzijden in folio en geven een aangename en wetenschappelijke lectuur.

Met 1° Augustus is zij haar 18e jaargang ingetreden:

Abonnementsprijs

per jaargang ...... fl 3,60
franco .... „ 6,60 Holl. Courant.

Men abonneert zich voor een geheelen jaargang bij de Maatschappij

DE KATHOLIEKE ILLUSTRATIE,
's Hertogenbosch
of bij haar agent
Aurelio Alvarez.
(*Secret. der St. Josephs Ver.*)

POLVOS DE BRONCE

PROPIO PARA IMPRESIONES

Color de oro para impresiones comunes		la onsa	fl 1,25
Color de oro, fino para tarjetas	„	„	1,50
Color de oro, extra fino	„	„	2,50
Color de plata,	„	„	1,25
Color de plata, fino	„	„	1,50
Color de Cardenal, fino	„	„	1,50
Color Azul de plomo, fino	„	„	2,—

De venta en esta librería.

"Impr. de la Librería" de A. Bethencourt é hijos.